

вие отново заспivate, когато зора пукне, и като залѣзе, отново цѣла нощъ Го търсите. Минава день, два, мѣсець, година, дестъ години, много врѣме минава, вие все Го търсите и не Го намирате никждѣ. Азъ казвамъ: Измѣнете само отношенията, на нѣщата — спете вечерь, а бѣдете будни сутринь, когато изгрѣва слънцето, и ще видите Господа, ще Го намѣрите. Азъ Го виждамъ всѣки день, сия вечерь, а сутринь, като пукне зора, ставамъ да Го посрѣщамъ. Ето философията на живота. Господь като слънце изгрѣва. А какво правятъ сегашнитѣ хора нощемъ? По концерти, балове, театри, а когато Господь изгрѣва, спятъ. Аристократи, отъ благородното добро утро! Всички хора, които спятъ сутринь и деня, сж отъ културата на бухалитѣ. Ето защо тѣ страдатъ. А тази нощна култура трѣбва да се замѣсти съ дневната култура. Щомъ се пукне зора, ще станешъ, ще се изправишъ и ще чакашъ най-малко $\frac{1}{2}$ часъ, Господь слѣдъ това ще се покаже на твоето лице, ще почерпишъ отъ Него сила, енергия, здраве и прѣзъ цѣлия день ще бѣдешъ бодъръ и силенъ да се боришъ. Нѣкой философи пѣкъ казватъ: „Господь е аристократъ, Той не приема всички, трѣбва да се облѣчемъ прѣдъ Него“. Азъ ще ви прѣдстави друга фигура за възражение: когато слънцето изгрѣва, всички животни, и добри, и лоши, и красиви, и грозни, всички излизатъ съ своята прѣмѣна, каквато иматъ. Господь огрѣва всички: и зимнитѣ, и гущеритѣ, и комаритѣ, и всички гадове, които правятъ толкова злини. Той не имъ казва: „Ти трѣбва да се криешъ въ дупката си“. По сжщия начинъ явете се и вие прѣдъ Бога и напечете се.